

119. Atyám a mennyekben...

Moderato

mf

1. A - tyám a meny - nyek - ben foly - vást vi - gyáz - rám, Ve - zér - li ha - jócs - kám
2. S ha - bár itt nyo - mor - ban kell is küz - de - nem, Velem van Meg - vál - tóm,

nap - pal s éj - sza - kán. Meg - véd a ha - bok közt a - kár - mily na - gyok,
Ő fog - ja ke - zem. Ne félj, így szól hoz - zám, tu - dom én ba - jod.

Nem árt ne - kem sem - mi, mert Ö - vé vagyok. Az Ö - vé va - gyok,
Nem árt nyo - mor, ín - ség, mert Ö - vé vagyok. Ö - vé va - gyok,

gyer - me - ke va - gyok, Gon - dot vi - sel ró - lam, mert én gyer - me - ke va - gyok.
a gyer - me - ke

3. S ha néha ködfelhők öveznek körül, Szemem Őt nem látja, de szívem örül,
Közellétét érzem s hogy el nem hagyott, Velem van Ő mindig, mert Övé vagyok.
Az Övé...

4. Én gyermeke lettem, Atyám Ő nekem, Megóvj a gonosztól földi életem,
S habár a halálnak völgyén haladok, Tudom mennybe visz fel, mert Övé vagyok.
Az Övé...